

Армиганъ* (тоже что по сербски *iergavan*) с. м. — испанская бузина (*Syringa vulgaris*. Linn.): Камо ти китка армиганъ, Отъ тора горяцвѣтъ, Отъ полѣ триандафилъ. В. 57.

Армякъ — слово заимствованное изъ яз. русскаго Гошевымъ: Пана му (на Хенриха VII) пратиъ едина проста, въ нѣнѣ дрехѣ (армякъ) кож-то носили обычно престѣпници-тѣ въ время покаянія. I. 180.

Армса — разсолъ (син. прѣсолъ, расолъ): Ще оплусе, като котка въ армса. Ч. 245.

Арнаутинъ* (*adj. et s. t. Albanais*) — Албанецъ: Арнаутете не хвъргатъ нищо зелено въ огнѣтъ. Тоя обичай сѣществува и у Ромѣните въ Австрия. З. 367. Туй былъ гнѣвъ Божій, защото мѣжъ ми былъ исписалъ въ Черкова-та св. Никола съ арнаутска риза Д. Д. 1870 г. 167. Господь не е Арнаутинъ. Спр. Господь не е сърдитъ, като Арнаутинътъ, и ще ти даде. Ч. 143. Че ще Керима да мине С петстотин души отбрани. Сичкити черни манаѣци Размѣсомъ със Арнаути. Д. 20, 5—8. Бог да убие тез Арнаути Тез Арнаути тез капасъзи, Дѣто убиха чича Иванча. *ib.* 83. 12—14. Вишо, Вишо црно-ока! Море чула си, или не си. Де са дошли Арнаѣти. Голи, боси, като псета, Гладни, жедни, като хрта. На сибките кондисаха, Кой два мина, кой тропца, А въ Вишени деветъ дъщи, Съ лѣдо младо десетина. В. 46. Отградоха. Марѣша, Закараха Марѣша Арнаѣцка зема — Мале стара пехеро: Стара Арнаѣтке! И любя ми ареса, Не пехеръ по-кара, Не пехеръ пехера, Не деверъ не золва, Мене не ме ареса, Вашинското рѣхо. В. 78—79. Петро бела Петро! Петро Арнаѣтко! Богъ да бие Петро, Тоята стара майка, Што те пѣстна Петро, Отъ ванка село-то, За стѣдена юда, Юда да налеешь, Коса да измѣеши. Срегоха те Петро, Голе Арнаѣти, Юзѣха те Петро, Въ Арнаѣцка зема. Кладаха те Петро, Хоро да имъ юднѣтъ. В. 94. Ты да ме мени сопи-еши, Две арнаѣцке конѣлъ. В. 137.

Аровенъ см. харовенъ (тоже что харенъ) — пріятный, милый, хорошій: Засвири аровно, жаловно, И да викнешъ, да провикнешъ М. 205.

Арсѣзинъ* (*arsyz, adj. a. t. Impudent, effronté*) с. ж. — воръ, негодай: Арсѣзинъ-тъ нѣма рогове, да го познаеши, че е арсѣзинъ, а познавашъ го по това, що-то прави. Ч. 128. Да с-знаѣла майка ти, че ще роди такъвъ арсѣзинъ; та щѣше си отръже глава-та Каз-вать на дощи-тѣ момци и дѣвици. Ч. 145. Бре проклѣтнице! бре урсузине! *ib.* 106. Криви сѣ гражданете, които позволяваха на та-